

Oleg Sokolov:

**Hudební a mimohudební prvky včetně audiovizuálních
v hudbě pro bicí nástroje 20. a 21. století**

Disertační práce, Praha 2015, počítačový tisk 200 stran

Oponentský posudek

Disertační práce Olega Sokolova má zajímavé téma, které je přínosné jak pro obor bicích nástrojů, tak pro obor skladby. Práce je přehledně a logicky uspořádána do čtyř výkladových kapitol. V prvních dvou kapitolách autor popisuje bicí nástroje a jejich vývoj z historického hlediska. Dále se zabývá bicími nástroji a terminologií, spojenou s nimi, z oblasti hudební psychologie a také vysvětluje termín multimédia a jejich vývoj od antiky. Další kapitoly jsou věnovány autorům – tedy jejich životopisům a jejich skladbám, které jsou analyzovány. Analýza každé skladby je jinak uchopena, což není samozřejmě na závadu, protože každá skladba je zcela výjimečná a proto není možno uplatnit šablonovitý způsob rozboru.

U skladeb, vzniklých na popud Olega Sokolova pro jeho doktorandskou práci, nacházíme velmi podrobně vylíčeno pozadí vzniku jednotlivých děl. Některá z nich měla komplikovanější a bolestnější „porod“, o to více si však dosaženého výsledku všichni zúčastnění autoři a iniciátoři považují.

Výjimku tvoří kapitola o Ivaně Loudové. Zde není analyzována žádná skladba, ačkoli Oleg Sokolov nejednu z autorčiných uvedených kompozic interpretoval. Tato část proto spíše vyznívá jako poklona autorce, která svojí tvorbou opravdu velmi obohatila repertoár skladeb pro bicí nástroje - jak sólové, tak komorní..

Po stránce jazykové a stylistické je zde několik nedostatků v podobě krkolomných formulací, překlepů či chyb, vzniklých pravděpodobně z nepozornosti. K pochopení přispívá samozřejmě fakt, že Oleg Sokolov je cizinec a jeho pobyt zde není dosud tak dlouhý, aby dokázal bezchybně zvládnout komplikovanou češtinu.

Připomínky a náměty:

K obhajobě bych navrhovala následující okruhy problémů a výtek:

1. Na straně 12 uvádí autor, že: „Bicí nástroje se trochu nepřesně dělí na bicí soupravu a perkuse.“ Ano, to je opravdu nesprávné, ale už nikde v jeho práci nebylo uvedeno správné dělení. Poprosila bych tedy o doplnění.

2. V 1. kapitole, dle mého názoru, zbytečně podrobně a rozvlekle vysvětluje pojmy notoricky známé – tedy pojmy: schopnost, dovednost, dědičnost, talent, atd.

3. Je škoda, že ke skladbě M. Kagela Kusy větrné růžice jsou přiloženy pouze dvě ukázky obsazení – k části Norden a Südwesten.

Shrnutí:

Práce Olega Sokolova Hudební a mimohudební prvky včetně audiovizuálních v hudbě pro bicí nástroje 20. a 21. století je i přes uvedené výtky přínosná a doporučuji, aby byla přijata k obhajobě.

V Praze 31. května 2016

Markéta Mazourová